

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е № 279

14.04.2020г.

Бургаският апелативен съд, гражданско отделение, в закрито заседание, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Манкова

ЧЛЕНОВЕ: Събина Христова

Албена Зъбова-Кочовска

като разгледа докладваното от съдия Манкова ч.гр.дело №109 по описа за 2020г., за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството по делото е образувано по частната жалба на К. /К./ против определение №734 от 24.02.2020г. по гр.д. №1953/2019г. на Бургаския окръжен съд, с което производството по делото е спряно до произнасянето на Съда на Европейския съюз по преюдициалното запитване, отправено с определение от 02.04.2019г. по гр.д. №704/2017г. на Софийски градски съд и по преюдициалното запитване, отправено с определение от 23.03.2018г. по гр.д. №3406/2016г. на Софийски градски съд, по което е образувано дело С-234/18г. на Съда на ЕС.

Иска се отмяна на определението като неправилно, поради необоснованост и връщане на делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия. Твърди се, че липсва противоречие на приложимия национален закон - ЗПКОНПИ с Директива 2014/42/ЕС. Изложени са пространни съображения в този смисъл.

Подаден е отговор от ответниците С., двамата от гр. Б., в който оспорват частната жалба като неоснователна и претендират същата да бъде оставена без уважение. Застъпено е становището, че поставените в процесуалните запитвания до СЕС въпроси са от значение за разглеждания спор, поради което постановеното от първоинстанционния съд спиране е правилно.

Бургаският апелативен съд, предвид становищата на страните, доказателствата по делото и приложимия закон, намира следното: Частната жалба е подадена в срок от надлежна страна, против акт, подлежащ на инстанционен контрол, допустима е и следва да бъде разгледана по същество.

Производството по делото пред окръжния съд е образувано по иск на К. по чл.153, ал.2 ЗПКОНПИ за отнемане в полза на държавата на незаконно придобито имущество на обща стойност 349 818,52 лв. против С.П. и Р.Д. , двамата от гр. Б.

При проверка по реда на чл.140, ал.1 ГПК, първоинстанционният съд е приел, че за процесуалната допустимост на иска и изхода на делото са от значение правните въпроси, включени в посочените по-горе две преюдициални запитвания до СЕС, поради което и на основание чл.229, ал.1, т.7, вр. чл.631, вр. чл.633 ГПК е спрял съдебното производство.

Така постановеното определение е валидно, допустимо и правилно.

В частната жалба не се оспорват фактическите обстоятелства за това, че по отношение на С. П. няма влязла в сила присъда по повдигнатото му обвинение и образуваното НОХД № 77/2019г. на Окръжен съд Я. за извършено престъпление по чл.242, ал.4, пр.2, вр. ал.1, б.,„г“, пр.2, б.„д“ и б.,„е“, вр. чл.20, ал.4 НК, попадащо в обхвата на чл.108, ал.1, т.16 ЗПКОНПИ, във връзка с което е образувано производството за отнемане на незаконно придобито имущество и е заведен иска на К. по гр.д. №1953/2019г. на БОС. Не са направени възражения и за това, че правните въпроси, включени в преюдициални запитвания до Съда на Европейския съюз с определение от 23.03.2018г. по гр.д. №3406/2016г. и с определение от 02.04.2019г. по гр.д. №704/2017г., двете на Софийски градски съд, касаят тълкуването на разпоредби от правото на Европейския съюз, което е от значение за правилното решаване на спряното с обжалваното определение производство.

При горните обстоятелства, настоящата инстанция намира за категорично установено и безспорно по делото, че произнасянето на СЕС по посочените преюдициални запитвания е от значение за допустимостта на процесното исково производство и изхода по разглеждания в него спор. Това е така, тъй като въпросите по двете преюдициални запитвания касаят тълкуване на разпоредби от правото на Европейския съюз в Директива 2014/42/ЕС, относно правото на държавите-членки да приемат и прилагат правила за гражданска конфискация, неоснована на присъда, каквато хипотеза стои за разглеждане при предявления от К. иск по чл.153, ал.2 ЗПКОНПИ по процесния спор.

С оглед на изложеното, се налага изводът, че предвид разпоредбата на чл.631, ал.1 ГПК, доколкото решенията на СЕС по двете преюдициални запитвания ще породят задължително действие за всички съдилища и учреждения в страната, в каквато насока е текста на чл.633 ГПК, решаващият съд по процесния спор е длъжен да спре производството по висящото пред него дело до произнасянето на Съда на Европейския съюз по горепосочените преюдициални запитвания.

Като е стигнал до същия извод и е постановил спиране на производството по гр.д. №1953/2019г. на БОС, първоинстанционният съд е постановил правилно определение, което е обосновано от доказателствата по делото и съобразено с приложимия закон. Частната жалба на К. е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Следва да се отбележи, че на настоящия състав е служебно известно, че към настоящия момент е постановено решение на СЕС от 19 март 2020г. по дело C-234/18г., образувано по преюдициалното запитване от 23.03.2018г. по гр.д. №3406/2016г. на СГС. Доколкото все още няма постановено решение на СЕС по второто преюдициално запитване от 02.04.2019г. по гр.д. №704/2017г. на СГС, основанийето за спиране на производството по процесното гр.д. №1953/2019г. на БОС не е отпаднало, поради което обжалваното определение и при посоченото ново обстоятелство, се явява правилно, като обосновано и законосъобразно.

Мотивиран от изложеното, Апелативен съд – Б.:

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ частната жалба на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество против определение №734 от 24.02.2020г., постановено по гр.д. №1953/2019г. на Бургаския окръжен съд.

Определението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: